

32001L0040

L 149/34

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

2.6.2001.

DIREKTIVA VIJEĆA 2001/40/EZ**od 28. svibnja 2001.****o uzajamnom priznavanju odluka o izgonu državljana trećih zemalja**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 63. stavak 3.,

uzimajući u obzir inicijativu Francuske Republike ⁽¹⁾,

uzimajući u obzir mišljenje Europskog parlamenta ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Ugovor utvrđuje da Vijeće mora donijeti mjere o imigracijskoj politici u područjima koja obuhvaćaju uvjete ulaska i boravka te ilegalnu imigraciju i nezakonit boravak.
- (2) Europsko vijeće ponovno je potvrdilo, na sastanku održanome u Tampereu 15. i 16. listopada 1999. da namjerava uspostaviti područje slobode, sigurnosti i pravde. U tu svrhu, zajednička europska politika u području azila i imigracije trebala bi biti usmjerena kako na pravični postupak prema državljanima trećih zemalja, tako i na bolje upravljanje migracijskim kretanjima.
- (3) Potreba osiguravanja veće učinkovitosti pri izvršavanju odluka o izgonu i bolja suradnja između država članica podrazumijeva uzajamno priznavanje odluka o izgonu.
- (4) Odluke o izgonu državljana trećih zemalja moraju biti donesene u skladu s temeljnim pravima, na način propisan Europskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda od 4. studenoga 1950., a posebno odredbama njezinih članaka 3. i 8., Ženevskom konvencijom o statusu izbjeglica od 28. srpnja 1951. te na način koji proistječe iz ustavnih načela zajedničkih državama članicama.
- (5) U skladu s načelom supsidijarnosti, cilj predloženog djelovanja, a riječ je o suradnji između država članica pri izgonu državljana trećih zemalja, ne može biti dostatno postignut na razini pojedinačnih država članica nego, zbog učinaka predloženog djelovanja, može biti bolje postignut na razini Zajednice. Ova Direktiva ne prelazi ono što je nužno za postizanje tog cilja.

(6) U skladu s člankom 3. Protokola o položaju Ujedinjene Kraljevine i Irske, u prilogu uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, Ujedinjena Kraljevina izjavila je, u pismu od 18. listopada 2000., da želi sudjelovati u donošenju i primjeni ove Direktive.

(7) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola o položaju Danske, u prilogu uz Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o osnivanju Europske zajednice, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive, nije njome vezana niti ju je dužna primjenjivati. Budući da je cilj ove Direktive nadogradnja schengenske pravne stečevine, u skladu s odredbama glave IV. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, Danska će, u skladu s člankom 5. spomenutog Protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće donese ovu Direktivu, odlučiti hoće li je prenijeti u svoje nacionalno pravo.

(8) U odnosu na Republiku Island i Kraljevinu Norvešku, ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba schengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma koji su 18. svibnja 1999. sklopili Vijeće Europske unije i te dvije države. Kao rezultat postupaka utvrđenih u Sporazumu, prava i obveze koje proistječu iz ove Direktive trebali bi se primjenjivati i na te dvije države te na odnose između tih dviju država i država članica Europske zajednice kojima je upućena ova Direktiva,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

1. Ne dovodeći u pitanje obveze koje proistječu iz članka 23. i na primjenu članka 96. Konvencije kojom se provodi Sporazum iz Schengena od 14. lipnja 1985., potpisane u Schengenu 19. lipnja 1990., dalje u tekstu: „Schengenska konvencija”, svrha ove Direktive jest omogućiti priznavanje odluke o izgonu koju donese nadležno tijelo jedne države članice, dalje u tekstu: „država članica koja donosi odluku”, protiv državljana treće zemlje prisutnog na državnom području druge države članice, dalje u tekstu: „država članica izvršenja”.

2. Svaka odluka donesena u skladu sa stavkom 1. izvršava se u skladu s primjenjivim zakonodavstvom države članice izvršenja.

3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na članove obitelji građana Unije koji su se poslužili pravom na slobodno kretanje.

⁽¹⁾ SL C 243, 24.8.2000., str. 1.

⁽²⁾ Mišljenje dano 13. ožujka 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu).

Članak 2.

Za potrebe ove Direktive,

- (a) „državljanin treće zemlje” znači svaka osoba koja nije državljanin neke od država članica;
- (b) „odluka o izgonu” znači svaka odluka kojom nadležno upravno tijelo države članice koja izdaje odluku nalaže izgon;
- (c) „izvršna mjera” znači svaka mjera koju država članica izvršenja donosi s ciljem izvršenja odluke o izgonu.

Članak 3.

1. Izgon iz članka 1. primjenjuje se na sljedeće slučajeve:

- (a) državljanin treće zemlje podložan je odluci o izgonu zbog ozbiljne i postojane prijetnje pravnom poretku ili nacionalnoj sigurnosti, donesenoj u sljedećim slučajevima:
  - presuda protiv državljanina treće zemlje u državi članici koja izdaje odluku zbog kaznenog djela kažnjivog kaznom koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od najmanje jedne godine,
  - postojanje ozbiljnih razloga za vjerovanje da je državljanin treće zemlje počinio teška kaznena djela ili postojanje čvrstih dokaza o njegovoj namjeri da počinji takva kaznena djela na državnom području neke države članice.

Ne dovodeći u pitanje odredbe članka 25. stavka 2. Schengenske konvencije, ako osoba o kojoj je riječ ima odobrenje boravka koje je izdala država članica izvršenja ili neka druga država članica, država članica izvršenja savjetuje se s državom članicom koja je donijela odluku o izgonu i s državom članicom koja je izdala odobrenje boravka. Postojanje odluke o izgonu, donesene na temelju ove točke, omogućuje povlačenje odobrenja boravka ako to dopušta nacionalno zakonodavstvo države koja je odobrenje boravka izdala;

- (b) državljanin treće zemlje podložan je odluci o izgonu zbog nepoštivanja nacionalnih propisa o ulasku i boravku stranaca.

U oba slučaja iz točaka (a) i (b), odluka o izgonu ne smije biti ukinuta ili njezino izvršenje ne smije biti odgođeno u državi članici koja je donosi.

2. Države članice primjenjuju ovu Direktivu uz puno poštivanje ljudskih prava i temeljnih sloboda.

3. Ova se Direktiva primjenjuje ne dovodeći u pitanje odredbe Konvencije o utvrđivanju države nadležne za razmatranje zahtjeva za pružanje azila, predanih u jednoj od država članica Europskih zajednica te sporazuma o ponovnom prihvatu osoba između država članica.

Članak 4.

Države članice osiguravaju da državljanin treće zemlje o kojemu je riječ može, u skladu sa zakonodavstvom države članice izvršenja, pokrenuti postupak korištenja pravnog lijeka protiv bilo koje mjere iz članka 1. stavka 2.

Članak 5.

Zaštita osobnih podataka i sigurnost podataka osiguravaju se u skladu s Direktivom 95/46/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. listopada 1995. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom prijenosu takvih podataka ⁽¹⁾.

Ne dovodeći u pitanje članke 101. i 102. Schengenske konvencije, predmeti s osobnim podacima koriste se u kontekstu ove Direktive samo u svrhe koje su u njoj utvrđene.

Članak 6.

Tijela države članice koja donosi odluku i države članice izvršenja koriste sva prikladna sredstva za suradnju i razmjenu informacija o provedbi odredaba ove Direktive.

Država članica koja donosi odluku državi članici izvršenja pruža sve dokumente potrebne za utvrđivanje daljnje izvršnosti odluke, na najbrži mogući način, ako je potrebno, u skladu s relevantnim odredbama iz Priručnika SIRENE.

Država članica izvršenja najprije razmatra situaciju u kojoj se nalazi osoba o kojoj je riječ kako bi utvrdila da ni relevantni međunarodni instrumenti niti primjenjivi nacionalni propisi nisu u sukobu s izvršenjem odluke o izgonu.

Država članica izvršenja obavješćuje državu članicu koja donosi odluku nakon provedbe izvršne mjere.

Članak 7.

Države članice međusobno si nadoknađuju bilo kakvu financijsku neravnotežu do koje može doći zbog primjene ove Direktive, ako se izgon ne može obaviti na trošak državljanina treće zemlje o kojemu je riječ.

S ciljem osiguravanja primjene ovog članka, Vijeće, djelujući na prijedlog Komisije, utvrđuje odgovarajuće kriterije i praktične dogovore do 2. prosinca 2002. Ovi kriteriji i praktični dogovori primjenjuju se i na članak 24. Schengenske konvencije.

Članak 8.

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do 2. prosinca 2002. te o tom odmah obavješćuju Komisiju.

Pri donošenju tih mjera države članice se pozivaju na ovu Direktivu ili ih prati takvo pozivanje prigodom njihove službene objave. Načine takvog pozivanja propisuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst najvažnijih odredaba svojega nacionalnog prava koje donose u području koje uređuje ova Direktiva.

⁽¹⁾ SL L 281, 23.11.1995., str. 31.

Članak 9.

Ova Direktiva stupa na snagu na dan njezina objavljivanja u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Članak 10.

Ova se Direktiva upućuje državama članicama u skladu s Ugovorom o osnivanju Europske zajednice.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. svibnja 2001.

Za Vijeće
Predsjednik
T. BODSTRÖM
